

09-10-2026 † ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄
† Μνήμη του Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου,
καὶ τοῦ † Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ τῆς
συμβίας αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Γα

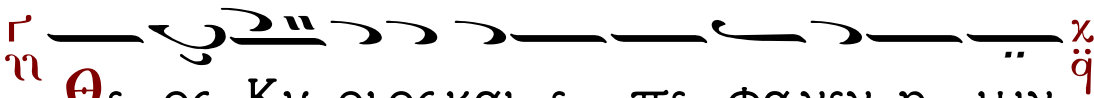

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Σπῆχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Σπῆχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Σπῆχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ΄

Ἄ πο ο στο λε Α γι ε Ι α κω βε
πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω
να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις
ψυ χαι αις η μων

Δόξα..(Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

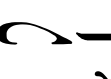
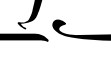
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν,
τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἦχος ἡ Γα

Ῥα β δον δυ να με ως κε κτη με νοι τον
σταυ ρο ον του Υι ου σου Θε ο το ο κε εν

09-10-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ Α΄

—
αυ τω κα τα βαλ λο μεν των εχ θρων τα α

φρυ αγ μα τα οι πο θω σε α παυ στως

με γα λυ νον τε ε ε ες

Παρασκευή πρωΐ.

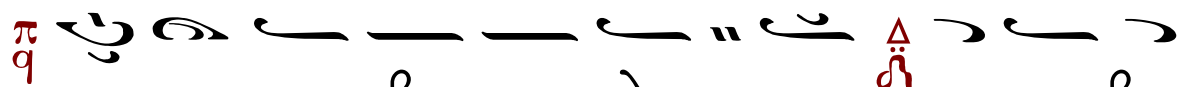
Ἦχος α΄

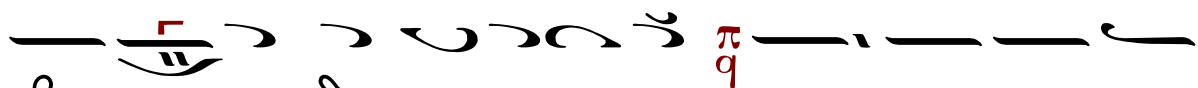
Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν. Καθίσματα

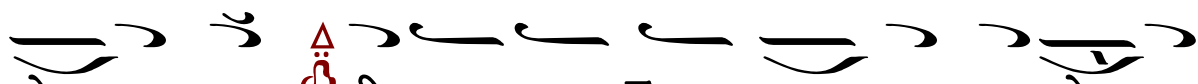
Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

^π_q **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

 και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου

^π_q νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

 βα α ρων δω ρου με νος ^π_q και το σον φυ

 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

 τε ευ μα ^π_q

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ᾿Αγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσας ἡμᾶς. Δόξα σοι.

^π₉ **Σ**ταυ ρω θεν τος σου Χρι στε α νη ρε
θ η τυ ραν νις ^Δ ε πα τη η θ η δυ υ να
μις του εχ θρου ου ου τε γαρ αν θρω πος ουκ
Αγ γε λος ^Δ αλλ αυ τος ο Κυ ρι ι ος ^Δ ε σω
σας η μας δο ο ξα α σοι ^Δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον,*

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Σταυρῷ σου τοὺς ἐχθρούς, τροπώσαμενος Σῶτερ, διάλυσον αὐτῶν, τὰς αἰρέσεις ὡς κόνιν, τὸ κέρας δὲ ἀνύψωσον, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας σου, στῆσον, Κύριε, τὴν καθ' ἡμῶν τούτων ζάλην, καὶ εἰρήνευσον, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ πλήθη, εὐχαῖς τῆς Τεκούσης σε.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, Καθίσματα

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον, προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παράδεισον ἡνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθῃ, ὁμολογῶν σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν πάντες, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ, ἐν πολέμοις ἐδείχθη, ποτὲ τῷ εὐσεβεῖ, Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, ἀήττητον τρόπαιον, κατ' ἐχθρῶν διὰ πίστεως. Τοῦτο τρέμουσιν αἱ ἐναντίαι δυνάμεις, τοῦτο γέγονε, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία, καὶ Παύλου τὸ καύχημα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον

Ὁρῶσά σε νεκρόν, καὶ γυμνὸν ἐπὶ ξύλου, τιτρώσκομαι δεινῶς, καὶ δονοῦμαι τὰ σπλάγχνα, Ὑῖέ μου ὑπεράγαθε, καὶ Θεὲ παντοδύναμε, ἡ πανάμωμος, ἐν στεναγμοῖς ἀνεβόα· ἦν

ὕμνήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, καὶ πίστει
δοξάσωμεν.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν, Καθίσματα
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον,
ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, καὶ τὸν
ἀνθρωπόλεθρον, ἐθανάτωσας δράκοντα, ἀλλὰ
στήριξον, ὀρθοδοξία τὸν κόσμον καὶ κατάβαλε,
αἵρετικῶν τὰς ἐπάρσεις, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

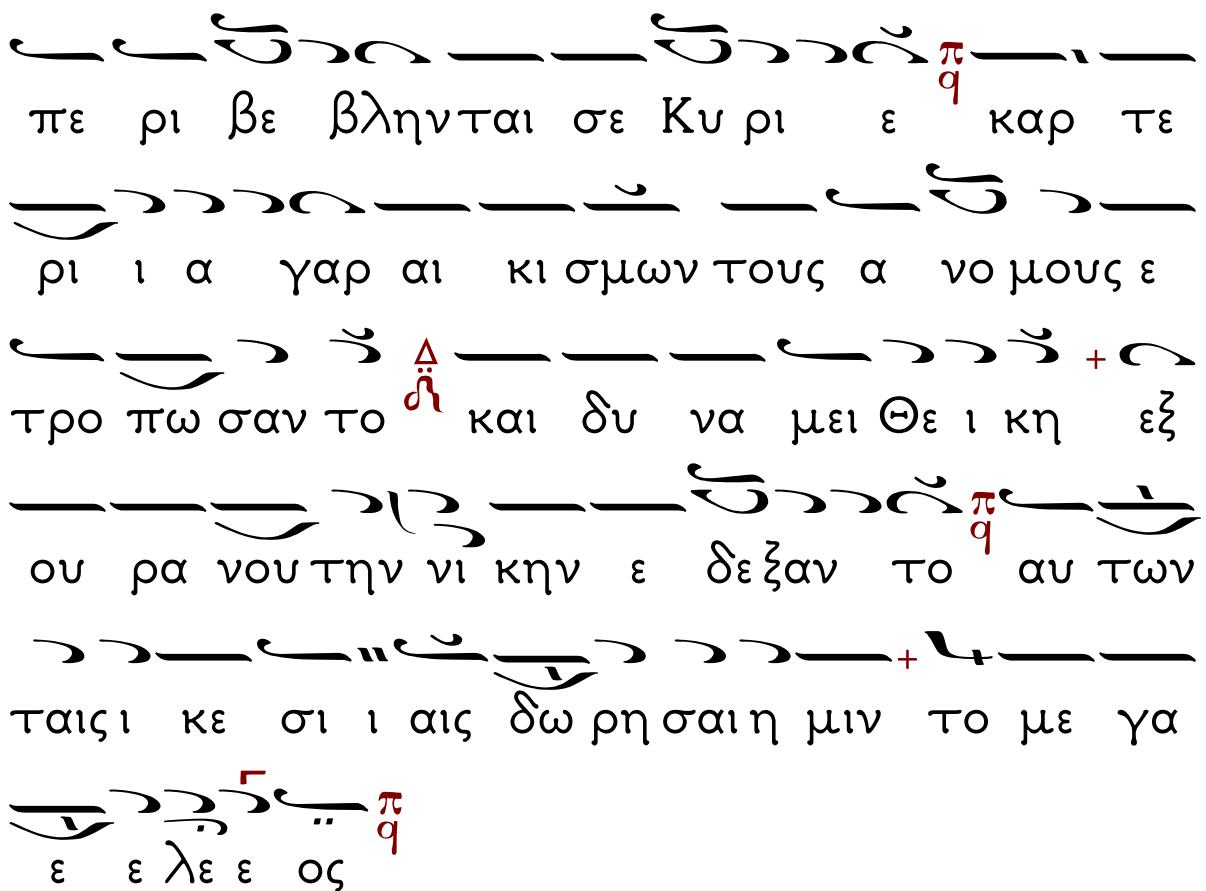
Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Ἀθλήσεως καύχημα, καὶ στεφανων ἀξίωμα,
οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι, περιβέβληνταί σε Κύριε·
καρτερία γὰρ αἰκισμῶν, τοὺς ἀνόμους
ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ, ἐξ οὐρανοῦ
τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις,
δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα Μαρτυρικὸν

π⁹ **Ἀ** θλη σε ως καυχημα και στεφανων α
ξι ω μα **Ἀ** οι εν δο ξοι Α θλο φο ο ροι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, ὁρῶσα ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄμνὸν ἐσφαγμένον, τὰς ὄψεις διεσπάραττε, καὶ θρηνοῦσα ἐφθέγγετο. Ὡς τολμήματος, τῶν μαιφόνων Ἑβραίων, καὶ τῆς θείας σου, μακροθυμίας, Υἱέ μου· καὶ γὰρ θέλων πέπονθας.

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α΄ Ἦχος α΄

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσῇ,
καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραῶ, πανστρατιᾷ
βυθίσαντι, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἄσωμεν. Ὅτι
δεδόξασται.

Ἦχος ᾠδῆς Πά

Τῷ βο η θη σαν τι Θε ω εν Αι γυ πτω
τω Μω ση και δι αυ του τον Φα ρα ω παν
στρα τι α βυ θι σαν τι ε πι νι κι
ον ω δην α σω μεν ο τι δε δο ο ξα α
σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθεῖν ἡνέσχου δι' ἡμᾶς, ὁ τῇ φύσει
ἀπαθής, καὶ σταυρωθεὶς μετὰ ληστῶν, τὸν
ἀρχέκακον ἐχθρόν, ἐθανάτωσας Λόγε καὶ
ἔσωσας, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, χρηματίζων πρὸς δυσμάς, τῆς ἀπωσμένης Ἰησοῦ, ἦλθες φύσεως ἡμῶν, ὃν ὁ ἥλιος βλέπων κρεμάμενον, τὸ φῶς συνέστειλεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡσπερ ἄμνὸν ἐπὶ Σταυροῦ, καθορῶσα ἡ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα τὸν Χριστόν, ἀλαλάζει καὶ βοᾷ· Ποῦ σου ἔδυ τὸ κάλλος μακρόθυμε, Υἱὲ προάνναρχε;

Ὡδὴ α΄ . Ἦχος πλ. β΄ . Ὡς ἐν ἡπείρῳ

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Χεῖρά μοι δίδου θεόπτα καὶ μαθητά, τοῦ
Χριστοῦ Ἰάκωβε, τὴν σεπτὴν σου ἑορτήν,
εὐφημεῖν ὁρμήσαντι καὶ φῶς, τῇ καρδίᾳ μου
ταῖς σαῖς, πρεσβείαις ἔλλαμψον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ρεῖθροις ἐνθέου σοφίας περικλυσθεῖς,
ποταμὸς ἐξώρμησας, Παραδείσου τῆς τρυφῆς,
καὶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπον ῥοαῖς, εὐσεβείας
ἀληθῶς, Σοφὲ κατήρδευσας.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ιερωτάτη χορεία τῶν Μαθητῶν, τοῦ
Χριστοῦ Ἰάκωβε, συνετάγης συμπληρῶν,
ἀριθμῶν τῶν δώδεκα, μεθ' ὧν, τῷ Δεσπότη
παρεστῶς, ἡμῶν μνημόνευε. **Θεοτοκίον**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κὲ Παναγία Παρθένε τὸν οὐρανόν, ὁ
τανύσας Κύριος, καὶ τὴν γῆν θεμελιῶν, οὐρανὸν
ἐπίγειον ἐκ σοῦ, προελθὼν μετὰ σαρκός, ἡμῖν
ἀνέδειξε.

Ὁ κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄

Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προκαθαρθεῖς σου τὴν ψυχὴν Ἀνδρόνικε, ταῖς γενικαῖς ἀρεταῖς, καὶ θεϊκοῦ πόθου, πυρωθεῖς τοῖς ἄνθραξι, τὰς τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, πυρακτώσεις τὴν δρόσον, τὴν θείαν εἶχες γὰρ ἄνωθεν, σὲ καταδροσίζουσιν πάντοτε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ τοῦ Δεσπότη προσταγῇ πειθόμενος, ὡς πατριάρχης ποτέ, ὁ Ἀβραὰμ Πάτερ, τὴν σὴν γῆν κατέλιπες, καὶ συγγενῶν ἡλόγησας, γυναικός τε καὶ πλούτου, μακρὰν ἐγένου καὶ ἔρημον, μάκαρ καταμόνας κατώκησας.

Δόξα...

Τὴν τοῦ Κυρίου ἐντολὴν πεπλήρωκας, πάντα πωλήσας τὰ σά, καὶ τοῖς πτωχοῖς νείμας, δι' αὐτῶν τὴν ὄνησιν, τοῦ μαργαρίτου εὗρηκας, τοῦ τιμίου καὶ τοῦτον, λαβὼν ἐπλούτησας ἄφθονον, πλοῦτον τὴν τῶν μύρων ἀνάβλυσιν.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Δημιουργεῖται βουληθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ τοῦ Ἀδὰμ Πλαστουργός, καὶ ὁ δρακὶ φέρων, Θεοτόκε σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀγκάλαις φέρεται, ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! καὶ νήπιος ἀναδέδεικται, πάντων τῶν αἰώνων ὁ Κύριος.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος α΄
Ὁ Εἰρμὸς

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επὶ Σταυροῦ παλάμας ἥπλωσας, καὶ δακτύλους θείους ἡμάτωσας, ἔργον χειρῶν σου τὸν Ἀδάμ, φονικῆς χειρὸς Δέσποτα, ἐκλυτρούμενος, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλευρὰν ἐνύγης λόγχῃ Δέσποτα, ἀνορθῶν πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ξύλῳ ὑψώθης τὸν ποτέ, ναυαγήσαντα ξύλου καρπῷ, πρὸς Παράδεισον εἰσάγων, σὺν Ληστῇ τῷ εὐγνώμονι.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε, ὁ τοὺς φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ, ἀφθαρσίας καταστήσας, κοινωνοὺς θείας χάριτι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄.

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ θείου Πνεύματος σαφῶς, δεδεγμένος
τὴν χάριν, τοῖς ἐν σκότει ὡς ὄρθρος, ἀνεδείχθης
πρωϊνός, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, καταγγέλλων πᾶσι
τὴν ἐμφάνειαν.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ο πούς σου ἔστη προφανῶς, ἐν εὐθύτητι
Μάκαρ, περὶ τὸν Βασιλέα, τὸν εὐθύν τε καὶ
χρηστόν, χορεύων περιχαρῶς, καὶ βαδίζων
τρίβον τὴν οὐράνιον.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Υῖὸν τὸν ἀναρχον Θεοῦ, τὸν τὰ πάντα
ποιοῦντα, θεϊκῇ ἐξουσίᾳ, ἀπλανῇ μυσταγωγόν,
τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῇ, σὲ μυοῦντα, ἔσχηκας
Ἰάκωβε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Μαρία τῶν πάντων ἡ ἐλπίς, τῶν εἰς σὲ πεποιθότων, ἡ τεκοῦσα τὸν Λογον, σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, ποικίλων με πειρασμῶν, καὶ κινδύνων, Πάναγνε διάσωσον.

Κανών β΄, Ὡδὴ γ΄, τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξωστρακίσθη τῆς Ἐδέμ, τῇ συμβουλῇ τῇ τῆς Εὐας, ὁ Ἀδάμ, σὺ δὲ πεισθεὶς συμβουλία, τῆς συζύγου σου σοφέ, τοῦ Παραδείσου γέγονας, ἔνδον σὺν ταύτῃ χαίρων, πάντοτε μάκαρ Ἀνδρόνικε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κεκρυμμένως καὶ σοφῶς, οἰκονομῶν πάντα Λόγος, καὶ βροτοὺς πρὸς σωτηρίαν ἰθύνων, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν, τοὺς ποθεινοὺς μεθίστησι, παῖδας ὑμῶν τοὺς δύο, τρίβον εὐθεΐαν δεικνὺς ὑμῖν.

Δόξα...

Τῆς ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, ἡλογηκότες ἀγάπης, τῆς ἐν γῇ, καταλιπόντες δὲ ταύτην, συνεδέθητε στοργῇ, πνευματικῇ Μακάριοι· ὅθεν καὶ νῦν οἰκεῖτε, ἔνθα Δικαίων σκηνώματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ ἀσυγκρίτως Χερουβὶμ, καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, ἡ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, καὶ τὴν βρότειον ἀράν, εἰς εὐλογίαν τρέψασα, ὕμνοις ἀεὶ τιμάσθω· αὐτῇ ἡμῶν γάρ πεποιθήσις.

Ὡδὴ γ΄.

Ὁ Εἰρμός . Ἦχος πλ. δ΄

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλόνηθρωπε».

Ἦχος πλ. δ΄ — Γα

Ὁ στερεώσας καταρχὰς τοὺς οὐρα
νοὺς ἐν συνέσει καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδά
των ἐδράσας ἐν τῇ πέτρᾳ με Χρίστε της
ἐκκλησίας στήριξον οἷον οὐκ ἐστι
πλήν σου ἅγιος μόνε φιλόνηθρωπε ε ε ε
ε ε ε

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως παιδαγωγόν, ἐσχηκῶς σε μυοῦσαν τὰ ὑπὲρ νοῦν, σοφίαν ἐμώρανας, τῶν Ἑλλήνων θεόπνευστε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωστήρ καὶ διδάσκαλος, εὐσεβείας λόγοις, ρυθμίζων τοὺς ἄφρονας· ὅθεν οἱ ῥυσθέντες, διὰ σοῦ τῆς ἀπάτης, ἀξίως ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν. Θεηγόρε Ἰάκωβε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

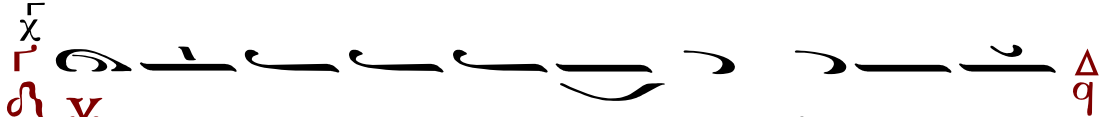
Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεβόα, ὃ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα πσθήματα.

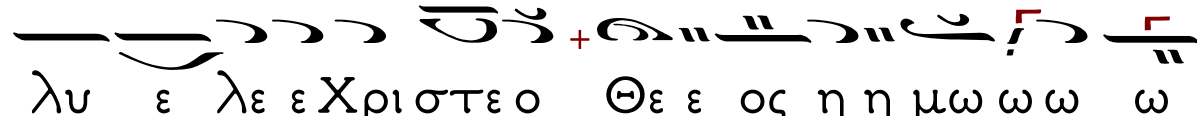
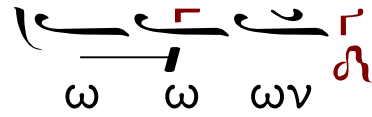
Κανὼν

Ὡδὴ στ΄. Ὁ Εἰρμός

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. αἰ — Γα

Χι τω να μοι πα ρα σχου φω τει νον

ο α να βαλ λο με νος φως ως ι μα τι ον πο

λυ ε λε ε Χρι στε ο Θε ε ος η η μω ω ω

ω ω ω ν

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος πλ. β΄

Τὴν ἐν πρεσβείαις

Ως ἑωσφόρον ἐκλάμποντα πᾶσαν κτίσιν, τὸν τοῦ Χριστοῦ αὐτόπτην τε καὶ θεηγόρον, ὕμνοις Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν, γεραίροντες τὴν τούτου πανήγυριν σήμερον· πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν οὐρανόθεν τοῦ Λόγου μυηθέντα τὴν γνῶσιν, καὶ τρανῶς τοῖς ἐν γῇ τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξαντα, Ἰάκωβον τὸν μέγαν προηρημένος, τοῦ Ἀλφαίου τὸν γόνον, ἀνευφημῆσαι, σὲ δυσωπῶ καταπέμψαι μοι χάριν, Χριστὲ Ἰησοῦ, ὁ πλήσας Πνεύματος θείου τὸν σοφὸν Μαθητὴν σου, καὶ κήρυκα τοῦτον πᾶσι τοῖς πέρασιν δωρησάμενος, καὶ πρέσβυν πρὸς σὲ εὐπρόσδεκτον· πρεσβεύει γὰρ αἰεὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

Στίχοι

Τὸν σταυρὸν Ἰάκωβος αἶρων ἠδέως,
Ὡς ἔστι Σῶτερ ἄξιός σου δεικνύει.
Ἀμφ’ ἐνάτην Ἰάκωβος ἐνὶ Σταυρῷ
τετάνυστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου, καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Στίχοι

Σύσκηνον Ἀνδρόνικος Ἀθανασίαν,
Κόσμῳ τ’ ἐν ἀσκήσει κὰν πόλῳ ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ποπλίας.

Στίχοι

Ῥυσθεῖσα κόσμου τῆς πλάνης ἡ Ποπλία,
Πόλου πρόσεισι φωλεοῖς ὥς στρουθίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου.

Στίχοι

Εἰς ὕψος ἀρθεὶς ἀρετῶν θεῖος Πέτρος,
Τὸν χοῦν ἀπεκδύς, ὕψος οὐρανοῦ φθάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ δικαίου Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ.

Στίχοι

Τὶς οἶκός ἐστιν; Ἀβραὰμ τεθνηκότος.

Οὐ κόλπος ἄλλοις οἶκος, ὡς τῷ Λαζάρῳ.

Ἐπῆρξε τῷ Λώτ οὐρανός Σηγὼρ νέα,

Εἰς ὃν φθάσας, πέφευγεν ὡς πῦρ τὸν βίον.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος λ' αὐτὸς Νη — Γα

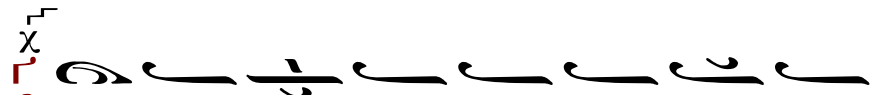
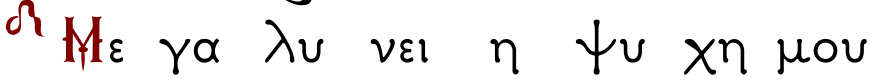
Στίχ. **Λ**ίνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

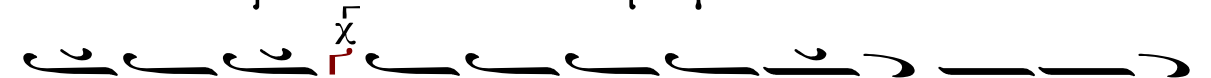
Ὡδὴ ἡ' αὐτὸς Νη — Γα
Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν
ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας αἰῶνας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα. Ἦχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

Ἦχος λ̣α̣ Νη —² Γα

Στίχος: α' ^χ
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

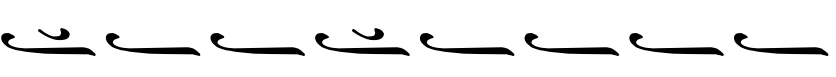
   Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυ νο μεν

Στίχος β'
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πεινωσιν της δουλης αυτου ^Γι δου
γαρ ^χαπο του νυν ^Δμακαρι ουσι με πα
σαι αι γενεαι ^Γ

^Γτην τιμιωτεραν των Χερουβιμ ^Γ
και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σε
ραφιμ ^Γτην αδιαφθορως ^ΔΘεον Λο
γον τεκουσαν ^Γτην οντως Θεοτοκον σε
μεγαλυνομεν ^Γ

Στίχος γ' ^χ^Γ ^ΓΟτι εποιησε μοι με
γαλεια ο δυνατος ^Γκαι αγιον
το ονομα αυτου ^Γκαι το ελεος

των

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυ νομεν

Στίχος ε' ^χΚα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν

τας ε ζα πε στει λε κενους

την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
μεγαλυ νο μεν
Σπῆχος στ' ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα αμ και τω σπε ρ μα τι αυ
του ε ως αι ω νος
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ε ραν α συ γκρι τως των Σε

 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυνομεν

Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

Ἰχθὺς πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σου̃ σεσωσμένοι Παρθένε Ἄγνη, σὺν Ἀσωμάτοις
χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

$${}^{\mathfrak{A}}\mathrm{H}\chi_{\alpha\sigma}\lambda_{\pi\delta}\stackrel{\circ}{\sim}\Gamma^{\mathfrak{Q}}_{\alpha}$$

Κυ ρι ι ως Θε ο το κον σε ο μο λο

γου ου μεν ^{ⲭⲭ}οι δι α σου σε σω σμε νοι Παρ θε

+

ε νε Α γνη συν Α σω μα τοις χο ρει αις

σε μεγαλυ νοοντες

χ
Α
 $\bar{A}$ ζι ον ε στιν ως α λη θως Δq μα

κα ρι ζειν σε την Θεο το κον την α ει μα
κα ριστον και πα να μω μη τον και μη τε
ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
συγκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε μεγα λυ νο μεε ε εν

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...

Ὡς μύστης καὶ Ἀπόστολος, καὶ ὑπηρέτης
ἄριστος, Χριστοῦ τοῦ μόνου Δεσπότη, Ἰάκωβε
Θεοκέρυξ, τοῦτον δοῦναι ἰκέτευε, τῷ βασιλεῖ τὰ
τρόπαια, καὶ ἱλασμόν πανεύφημε, ἁμαρτιῶν
τοῖς τελοῦσι, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Θεοτόκion

Σὲ οἱ Προφῆται ἅπαντες, Παρθένε
προηγόρευσαν, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα,
καὶ ἀλατομητον ὄρος, καὶ κιβωτὸν καὶ
τράπεζαν, λυχνίαν χρυσαυγίζουσαν, ἡμεῖς δὲ σε
Θεοτόκον, ἀξίως ἀνευφημοῦμεν.

Εἰς τοὺς αἶνους.

Ἦχος $\frac{\text{Δ}}{\text{Α}}$ Πα

$\frac{\text{Π}}{\text{Χ}}$
 $\frac{\text{Π}}{\text{q}}$
υε Πα α α σα πνο η αι νε σα α τω
ω τοον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον $\frac{\text{Π}}{\text{q}}$ αι νει
τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω ω ν ου ρα
νω ω ων $\frac{\text{Δ}}{\text{Α}}$ αι νει ει ει τε α α αυ το
ο ο ον εντοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις $\frac{\text{Π}}{\text{q}}$
σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε ω
ω $\frac{6}{\lambda}$
 $\frac{6}{\lambda}$ $\frac{\text{Δ}}{\text{Α}}$
Αι νει ει ει ει τε α αυ τον $\frac{\text{Δ}}{\text{Α}}$ πα α αν
τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του $\frac{\text{Π}}{\text{q}}$ αι
νει ει ει ει τε αυ τον $\frac{\text{Δ}}{\text{Α}}$ πασαι αι δυ να

α α μεις α α αυ του σοι πρε ε ε ε πει

υ υ μνοος τω Θε ε ω ω

᾿Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου

᾿Ηχος δ΄. ᾿Εδωκας σημείωσιν

᾿Ηχος Γ΄τος Βου

Στίχος. Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις

δυ να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

του

Ἐλαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθείας, θείῳ κηρύγματι· Διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιέπαινον σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

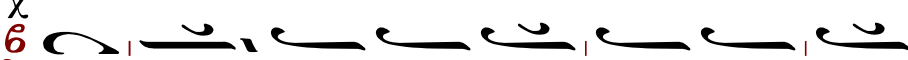
Σπῖχος. ^χ₆
^λ
 Αἰ νει τε αυ τον εν η χω
 σαλπιγγος ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν ψαλτη
 ρι ω και κι θα ρα ⁶_λ

Ελαμψας Ἀπόστολε, φωτοειδῆς ὥσπερ ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, καὶ πᾶσαν κατηύγασας, οἰκουμένην μάκαρ, τῇ θεογνωσίᾳ, καὶ ἀπεδίωξας ἀχλύν, πολυθείας, θείῳ κηρύγματι· Διό σου τὴν ὑπέρφωτον, καὶ ἀξιέπαινον σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Σπχ. 5 ^χ₆
^λ
 Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα
 νω και χο ρω ⁶_λ αι νει τε αυ τον ^χ_Δ εν χορ
 δαι αις και ορ γα νω ⁶_λ

Εν ὕψει καθήμενος, θεογνωσίας Ἰάκωβε, ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν φανεῖσάν σοι, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει καὶ γλώσση πυρίνη, πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς, τῆς ἀσεβείας ὕλην

πολύθεον· Διὸ σε ὡς Ἀπόστολον, καὶ θεηγόρον
γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου σήμερον,
ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Σπχ. 6 ^χ6 _λ
Αἱ νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις ⁶χ _λ αι νει αυ τον εν κυμ βα

λοις α λα λα γμου ^χ6 _λ πα σα πνο η ^Δαι νε σα

α τω τον Κυ ριον ⁶χ _λ

Ἐβρόντησας Πάνσοφε, τῇ οἰκουμένη
διδάγματα, ἱερὰ καὶ σωτήρια, καὶ πᾶσαν
ἐκάθηρας, εἰδωλομανίας, τὴν κτίσιν θεόφρον,
καὶ κατεφώτισας λαούς, θεογνωσίας ταῖς
ἐπιλάμψεσιν, εἰδώλων τὰ τεμένη δέ,
καταστρεφάμενος χάριτι, Ἐκκλησίας εἰς
αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡγείρας.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἄο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

Πι στω ως πα νη η γυ υ ρι ι ι

ζοο ο ο μεν την παν σε πτονη με ραν της

ση ης μνη η η μης σε α νυ μνουν τες Ι α α

κω ω βε ε ε ε εν δοο ο ο ξε ουχως

Αλ φαι αι αι αι ου υι υι ον αλλ ως του

Χρι στου Α πο στο λον και κη η η η ρυ

υ υ υ κα της αυ του αρ ρη του ου σαρ κω

ω ω ω σε ε ε ε ως Ο ο ο ο θεν τω

δε σπο τι ι κω ω θρο ο ο νω ^χ_q συν Α σω μα
τοις α ει πα α ρι στα α α α με ε ε ε
νος ^χ_q και Α πο στο ο ο λων και αι Μαρ τυ
υ υ υ ρων χο ο ο ροις ^π_q εκ τε νως ι
κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^Δ_q του σω θη η η
η η ναι η η μας ^χ_q τον Σω τη ρα και Θε
ο ο ο ο ο ν η η μω ω ω ω ν ^Δ_q

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθένε, καὶ
δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν
τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν
ἄρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἦχος λ̣̣̣̣ Πα

Καὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ὡ νας τῶν αἰ ὧν αἰ μην
Μακαρίζομέν σε Θεοτοκε Παρ
θεε νεκαὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ
κατὰ χρεεὸς τὴν πόλιν τὴν ἀ
σειστον τὸ τεῖχος τὸ ἀρρηκτον τὴν ἀρρα
γὴ ἡ προστασίαν καὶ καταφυγὴ ἡ
τῶν ψυχῶν ἡ μωωωωων

Δοξολογία Μεγάλη σε ἦχο πλ. α΄ . Ἐπιλογές.

Ἦχος λη Πα ᾠ

κ
χ
q

Δοξα σοι τω δειζαντι το φως δοξα εν υ

ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρηνη

νη εν ανθρωποις ευδοκία

κ
q

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυ

νουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχαρι

στουμεν Σοι δια την μεγαλην σου δο

ξαν

κ
q

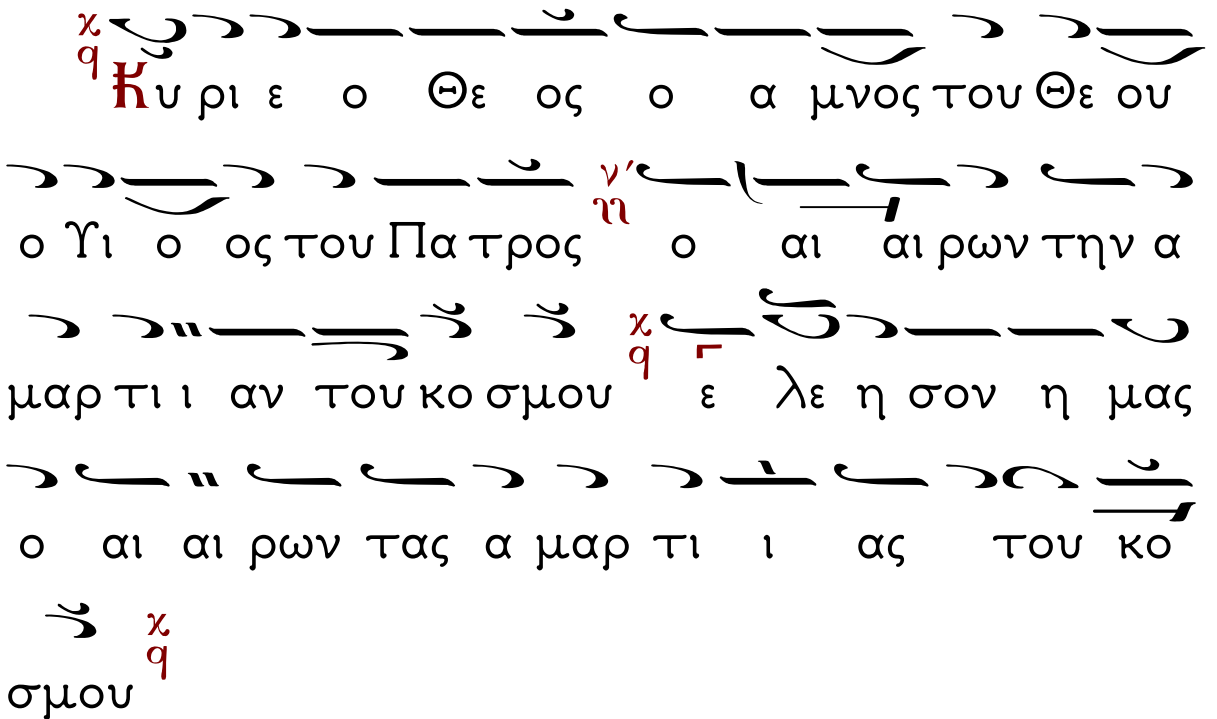
Κυριε Βασιλευ επουρανε Θε

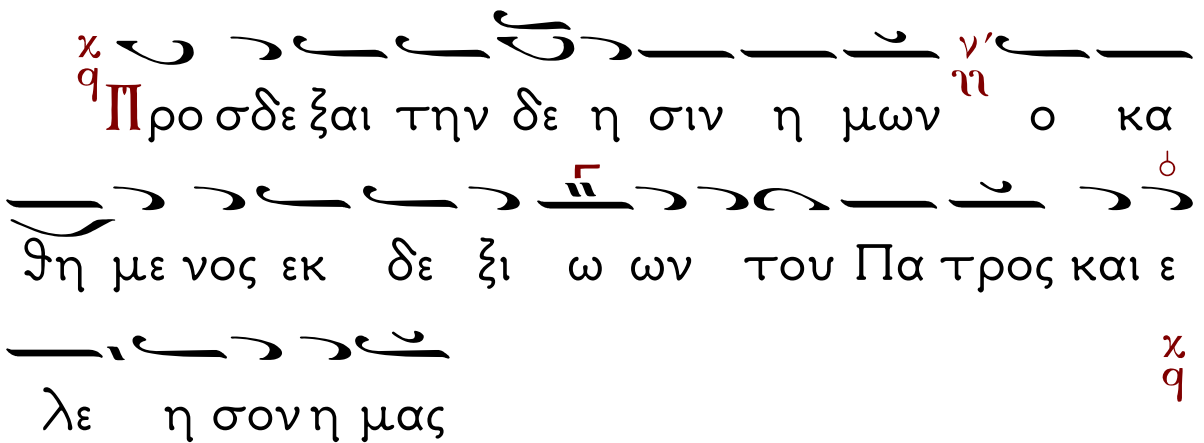
ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε

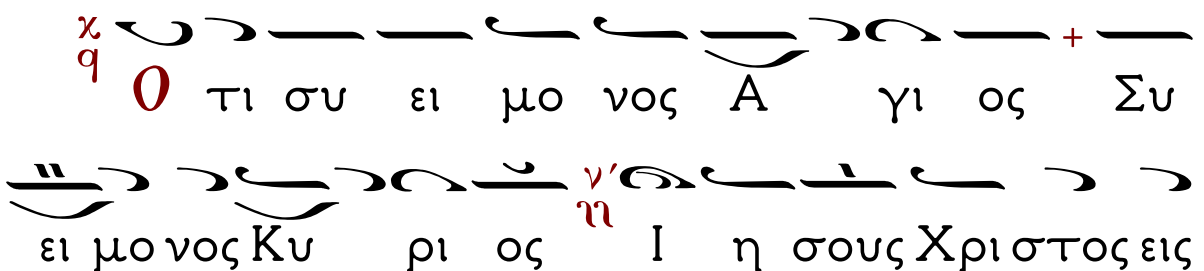
μονογενης Ιησου Χριστε και Αγιον

Πνεύμα

κ
q

Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου
ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α
μαρ τι ι αν του κο σμου ε λε η σον η μας
ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο
σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο κα
θ η με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε
λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ
ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ζαν Θε ου Πα τρος α μην x
q

x
q Κα θ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

γ'
η σε και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον

αι ω ω να γ'
η και εις τον αι ω να του αι ω

νος x
q

x
q Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταν τη γ'
η α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας x
q

x
q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

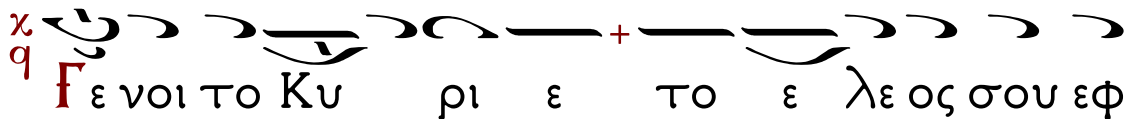
πα τε ε ρων η μων γ'
η και αι νε το ον και

δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους

αι ω ν α ς α μ η ν

κ
q

Ε ν ο ι τ ο Κυ ρ ι ε τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ε φ

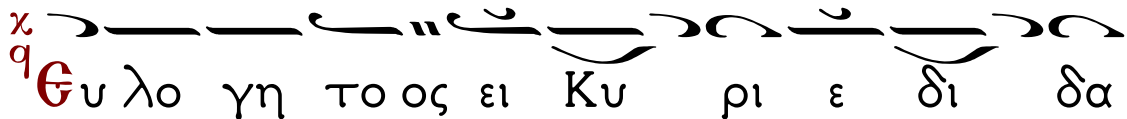

η μ α ς κα θ α πε ρ η λ π ι ι ι σα μ ε ν ε

π ι σε

κ
q

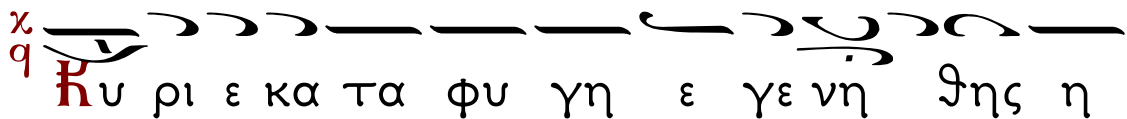

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι Κυ ρ ι ε δι δ α

ζ ο ν με τ α δι και ω μα τ α Σ ο υ

κ
q

Κ υ ρ ι ε κα τ α φ υ γ η ε γε ν η θ η ς η

μ ι ν ε ν γε νε α και γε νε α ε γ ω

κ
q

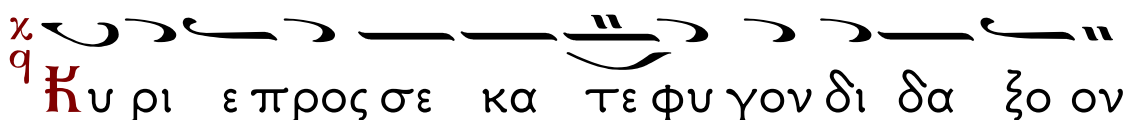

ει πα Κυ ρ ι ε ε λε η σο ο ν με ι α σ αι

τη ν ψ υ χ η ν μ ο υ ο τι η μα ρ τ ο ν Σ ο ι

κ
q

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε φ υ γ ο ν δι δ α ζ ο ο ν

με ^{ν'} του ποι ειν το θελημα σου ^{ν'} ο τισυει

ει ο ^κΘε ος μου ^q

^κΟ ^qτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισου ο ^κψο με θα φως ^q

^κΠ ^qα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι Σε ^κΑ ^qγι ος ο Θε ος ^{ν'}Α ^κγι ος ^q

Ι σχυ ρος ^{ν'}Α ^κγι ος α θα να τος ε λε

η σον η μας ^κ(τρίς) ^q

^κΔ ^qο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^κ

^κΚ ^qαι νυν και α ει ^{ν'}και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

κ
q

κ
q **Α** γι ος α θα να το σε λε η σον η μας κ
q

Ἀσματικόν.

κ
q **Α** γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ν'
η

Α α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος κ
q

Α γι ος Α α α θα να α το σε ε ε λε η η

σο ο ον η η η η μα α α ας κ
q

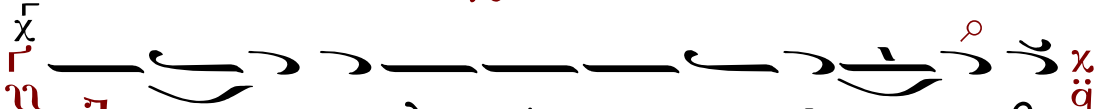
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

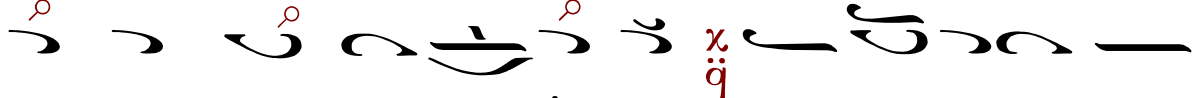
Ἦχος γ΄

Ἀπόστολε Ἄγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ΄

Ἀποστολε Ἀγιε Ἰακωβε

πρεσβευετω ελεημονι Θεω

να πταισμάτων αφεσιν παρασχηταις

ψυχαις ημων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοκτόκε, ἡ
κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις
σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης
ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

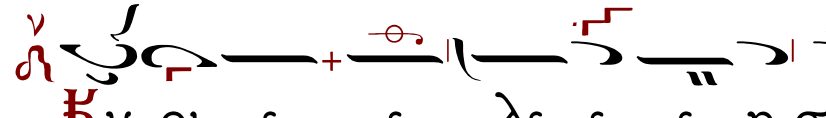
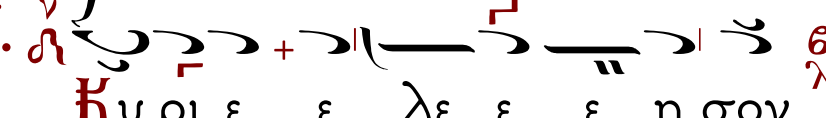
Ἦχος ἡ Γα

Κα τα φυ γη και δυ να μις η μω ων Θε
ο το κε η κρα ται α βο η θει α του κο ο
σμου ταις πρε σβει αις σου σκε ε πε τους δου
λους σδου α πο πα ση ης α να γκης μο νη ευ
λο γη με ε νη η η η

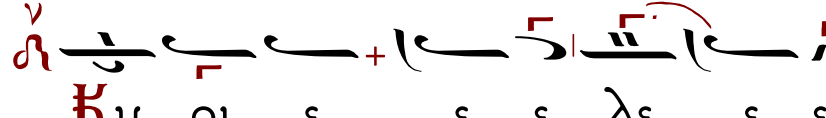
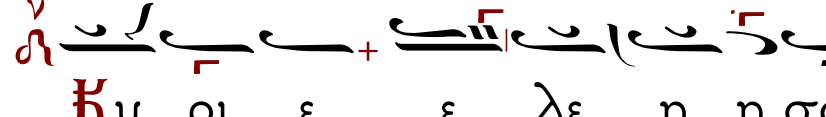
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣α̣ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

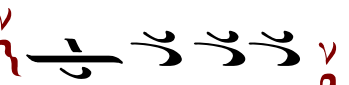
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

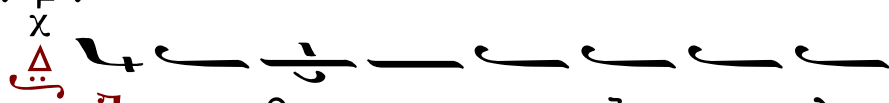
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

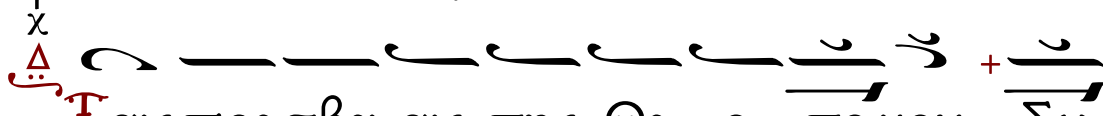
Ἦχος Δι

Δ μη ην

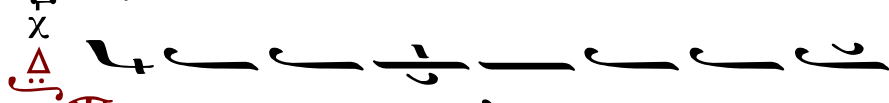
Στίχ. α'
Δ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

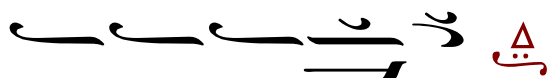

νο μα τι σου Υ ψιστε

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β'
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τῆς + τῆς τῆς τῆς

τερ σωσον ημας

Στίχ. γ'

Ο τι ευφρανas με Κυ ρι

 +

ε εν τοις ποι η μα σι σου και εν τοις

ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαι

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τῆς + τῆς τῆς τῆς

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ'

Ο τι ευθυς Κυ ρι ος ο

Θε ος η μων και ουκ εστιν α δι κι

α εν αυτω

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

Ἀ+

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

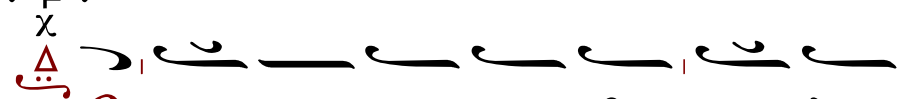
Το τελευταῖον.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

Στίχ. α΄
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρε σβει αις των α γι ων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' ^χ ₆

Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

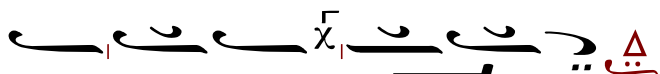
Στίχ. γ' ^χ ₆

Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ₆ — — — — —

Τα μαρτυρία σου επι
— — — — — Δ — — — — —
στω θήσαν σφοδρά τω οικω σου πρεπει
— — — — — ^χ — — — — —
αγιασμα Κυρι εις μακροτη
— — — — — Δ
τα ημερων

Δ — — — — — Δ — — — — —
Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η
— — — — — ₆
μας Κυρι ε

^χ_Δ — — — — —
Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι
— — — — — Δ
ω Πνευματι

Δ — — — — — Δ — — — — —
Και νυν και αι καιεις τους αιωνας
— — — — — Δ
των αιωνων Αμην

Δ — — — — — + — — — — —
Ο μονογενης Υιος και Λογος

του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει πα ρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου i α

Στιχ. β΄ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οῖς θαυ μα στος ψαλ λον τας
Σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ΄

Ἀ πο ο στο λε Α γι ε Ι α κω βε
πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ι
να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις
ψυ χαι αις η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

Τῇ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Ἀ Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκουσι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ 9/10**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:9-16**

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὥς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὥς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὥς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς

πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα (γ΄) Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Α α α μην

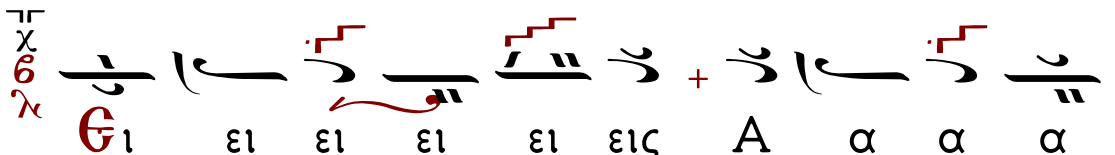
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δοῦς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

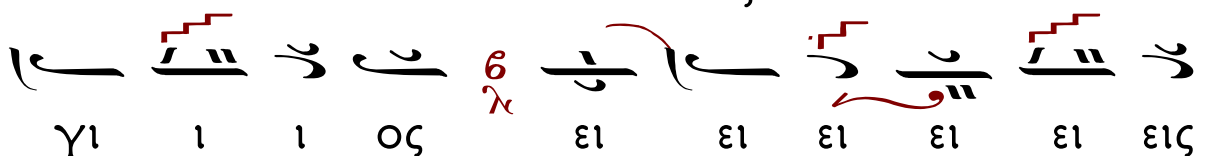
Ἦχος λη Πα Ἐναρμόνιος

ΕΙ ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ ΕΙ ΕΙΣ ΚΥ ΥΡΙ
ΙΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΘΕ
ΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΜΗΝ

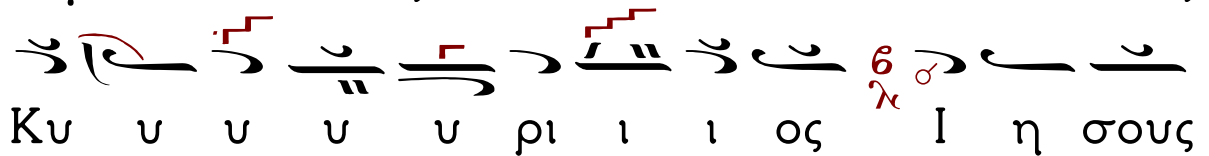
Ἦχος ᾠδῆς

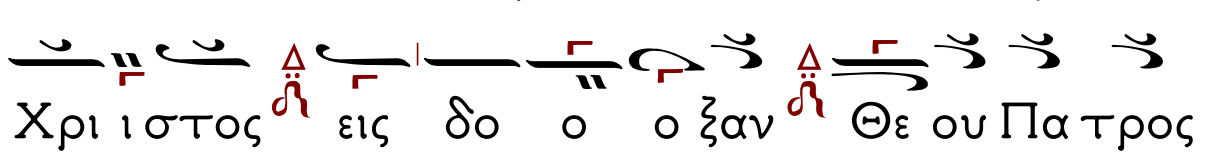
 ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ ΕΙΣ Α Α Α Α

 ΓΙ Ι Ι ΟΣ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙΣ

 ΚΥ Υ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ι ΟΣ Ι Η ΣΟΥΣ

 ΧΡΙ ΙΣΤΟΣ ΕΙΣ ΔΟ Ο Ο ΖΑΝ ΘΕ ΟΥ ΠΑ ΤΡΟΣ

 Α Α ΜΗΝ

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα

π̣χ̣
π̣η̣

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με

νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο

σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

που ου ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^κ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ ΑΓΙΑ

ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

^{λ̣}
^{π̣}
^{q̣} **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^{χ̣}
^{q̣} Α α α λ
λη η λου ου ουι α ^{Δ̣}
^{q̣}

^{π̣}
^{q̣} **Ο** Θε ος βα σι λε ευσ η ημων προ
αι ω ω ω νων ^{Δ̣} ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω τη ης γη
η ης Α α λ λη λου ου ου ουι α ^{Δ̣}
^{q̣}

^{π̣}
^{q̣} **Ε** κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μπει σου την θα α α λα α α ασσαν
συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
ος Α αλ λη λου ου ου ι α
Cυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου
ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
λου ου ι ι α
Cη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^π_q Α α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Ε** υ ε ποι η σ α ς π α ν τ α τ α ω ρ α ι α ι α ι

α α τ η η ς γ η ς θ ε ρ ο ς κ α ι ε ε ε α ρ ^Δ_q Σ υ ε

ποι ο ι η σ α α ς α α υ τ α α α Α α α λ λ η

λ ο υ ο υ ι ι α ^π_q

^π_q **Ἄ** ν α σ τ α ο ο Θ ε ε ε ο ς ε π ι

β λ ε ψ ο ν ε π ι τ η δι α θ η κ η η ν σ ο υ μ η ε π ι

λ α θ η τ η ς φ ω ν η η ς τ ω ν ο ι ο ι κ ε τ ω ω ω ω ν

σ ο υ ο υ ο υ ^π_q Α α α λ η ο υ ο υ ι ι α ^π_q

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος

Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

ὦ τῇ ριαν εἰρηγὰ ἀ ἀ ἀ σω ε εν
με ε ε σω τῇ η ἡς γῆς Χριστε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α αλ
λη η η λου ου ι ι ι α α α α
Ο Θε ος βα σι λε ευσ η η μων
προ αι ω ω ω νων εἰρ γα σα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σω τῇ ης γῆ η ἡς
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

π_q C_u ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 να α μειει σου την θα α α λα α α ασ
 σαν χ_q συ συ νε ε τρι ι ι ψαςτας κε φα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος χ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α α π_q

π_q C_u δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους χ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ χ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α α π_q

π_q C_η ε στι ιν η η η με ε ε ρα χ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α

υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α

Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε
πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη επι λα θη ^Δ της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

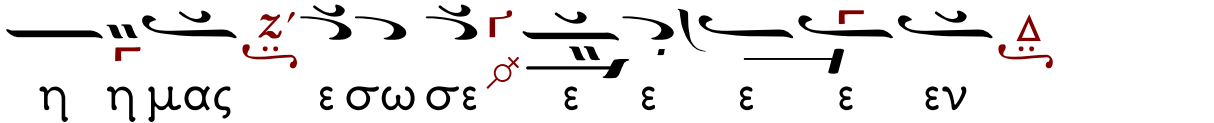
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

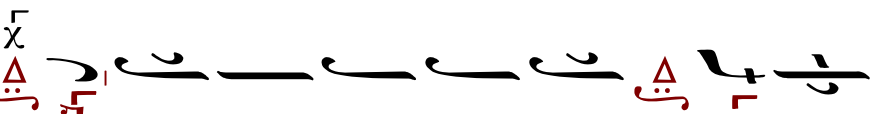
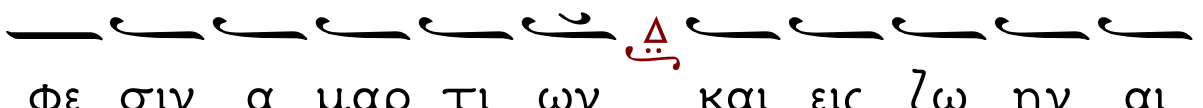
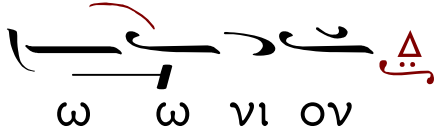

Εἶδομεν το φως το αλη θι νον ε λα

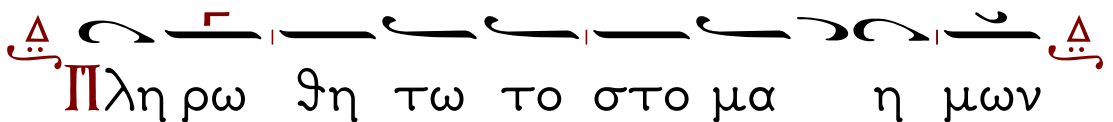
βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι̇
Ἄ μην α μην α μην εις α

φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι

ω ω νι ον

Πλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Α α μην Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι

ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

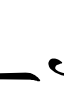

ως του αι ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο

γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τ ο ν ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι

α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε

ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

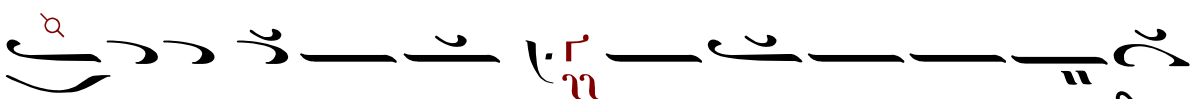
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

Ὡε ^πχ ^ζ Μή η κα τα α πι στε ευ σης με ^η αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ^η Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου ^ζ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ^{ζ'} των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ^η σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος ^η και πα ρα

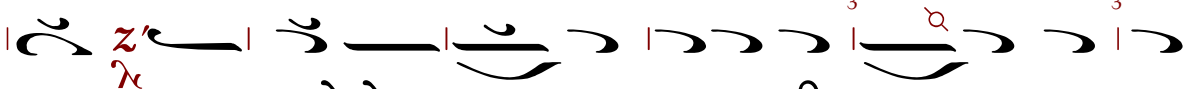
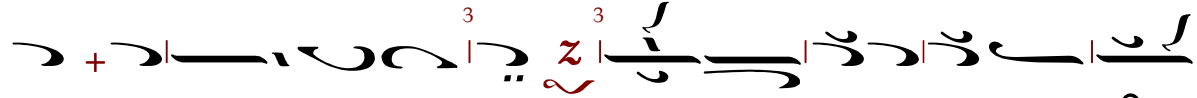
—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

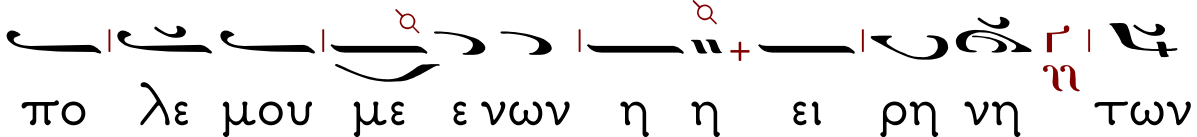
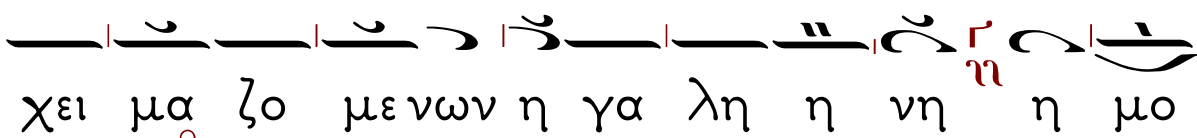
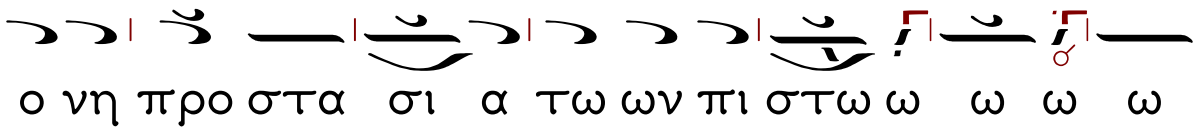
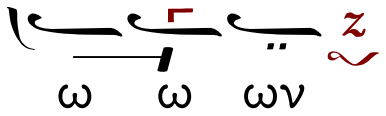
σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.